

[Frederik Lynges.]

man har udsigt til større pengefortjeneste, bliver man ved? Også derved ville produktionen komme til at vokse.

Det sidste, jeg gerne ville sige et par ord om, er den grønlandske arbejder i landet. Jeg er glad for at kunne konstatere, at ministeren er af samme opfattelse som vi, nemlig at der er et problem med arbejdsledigheden om vinteren. Vi har nemlig en arbejderstab — og en voksende arbejderstab — i Grønland. Derfor undrer det svar, ministeren gav mig på det spørgsmål, også en hel del. Jeg nævnte netop, om der var mulighed for, at grønlandske arbejdere „gradvis“ og „efterhånden“ — det var de to udtryk, jeg brugte — kunne få beskæftigelse i de grønlandske miner ud over i kulminen. Man skulle jo tro — men det er måske ubeskedent at sige det — at den grønlandske arbejder burde have første ret til arbejder, der er i gang i selve landet, bl. a. også til et så vellønnet arbejde som kryolitminearbejdet. Jeg har selvfølgelig aldrig drømt om eller ment, at hele kryolitarbejderstaben skulle erstattes med grønlandske arbejdere — så helt ved siden af tænker jeg da heller ikke. Er det ikke sådan, at Ivigutarbejderne har haft og måske også fremdeles har monopol på arbejdet i kryolitminerne, eller er det en form for organisationstvang, der gør sig gældende her? For faktisk hjemler grundlovens § 75 også den grønlandske arbejder ret. Men en trøst har vi fået siden sidste år, og det er den forhandlingsret, som de grønlandske arbejdere for nylig her erhvervet sig. Vi må håbe, at arbejderne selv har deres opmærksomhed henvendt på denne sag.

Med hensyn til udbyttet af kryolitten var ministerens svar til mig nærmest uklart og tallene holdt i procenter. Men hvor kan man se regnskaberne vedrørende Ivigtuts kryolitbrud? Vi ved jo, at staten har over halvdelen af aktierne.

Udvalgets ordfører (Thestrup): I anledning af det, der er sagt om nødvendigheden af besparelser, vil jeg gerne fremhæve, at jeg tror, vi fra alle sider i finansudvalget indser, at besparelser er en nødvendighed. Vi har for tiden i finansudvalget, således som jeg nævnte i går, forskellige områder til nærmere undersøgelse, og vi er alle

klar over, at vi ikke kan blive stående ved disse. Jeg tror, jeg kan sige, at man fra alle sider i finansudvalget er enig om at fortsætte med at finde frem til besparelser.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg finder anledning til at spørge ordføreren for finansudvalget, om man også i finansudvalget fra alle sider er blevet klar over — jeg hørte jo, at man var enig om nødvendigheden af besparelser — at skatter avler skat, og at man først kan foretage virkelige besparelser, i det øjeblik man er klar over, at det er skatterne, man skal sætte ind imod for at få skattenedsættelse. Det ville hjælpe, hvis man var klar over det. Men de konservative kan da ikke fortsat tro, at man kan låne sig til en skattenedsættelse. Man kommer til, ligesom vi andre, at sætte ind imod de værdier, som er udtryk for falsk købekraft.

Ministeren for Grønland (Kjærboel): Af tidsmæssige grunde skal jeg gøre min besvarelse af de to ærede grønlandske medlemmers lange indlæg så kort som muligt.

Det ærede medlem hr. A. Lynges bemærkninger under såvel anden som tredje behandling af finanslovforslaget og ligeledes det ærede medlem hr. Frederik Lynges indlæg her i dag forekommer mig tydeligt at bære præg af, at man også i Grønland står over for et folketingsvalg. Jeg kan ikke frigøre mig for den opfattelse, at det havde været mere formålstjenligt, om det ærede medlem hr. A. Lynges havde tilbragt lidt mere tid hernede for at deltage i folketingets arbejde i stedet for at være oppe i Grønland i flere måneder. Hvis det er julen, der har spillet ind, vil jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at jeg selv har fejret jul i Grønland to gange; så kunne det ærede medlem hr. A. Lynges vel også nok for en gangs skyld have fejret den hernede.

De ærede medlemmer ved, at såvel departementet som den kgl. grønlandske handel og jeg selv altid er parate til at betjene dem med oplysninger af enhver art, ligesom de er velkomne til at henvende sig til mig personlig, hvad der da også sker i betydeligt omfang. Jeg ved, at hver gang man har sendt mig et brev, har jeg omgående besvaret det, så godt jeg kunne.